

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

31. An Sacerdos, qui habet casus reservatos, à quibus præsens
Confessarius illum non potest absolvere, possit contritus sine prævia
confessione Sacrum conficere? Et si talis Sacerdos habeat cum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

RESOL. XXVIII.

An penitens, qui à Superiore fuit absolutus à peccatis reservatis, teneatur postea ista cum aliis Sacerdoti inferiori confiteri? Ex part. 3. tr. 4. Resol. 74.

Sup. hoc inf. in tr. 7. Resol. 125. signa. et in hoc. §. 2. ver. imo licet.

§. 1. **A**ffirmatiue respondet Homobonus in *exam. Eccles. part. 1. tract. 5. cap. 4. q. 2. 5.* qui citat Henriquez, Suarez, & Coninch: vni enim Confessario pendenda sunt omnia peccata.

2. Verum non reticebo contrariam sententiam doctore Ioan. de la Cruz Dominicanum in *direct. confitent. part. 2. de sacram. P. enit. q. 3. dub. 5. concl. 3.* vbi sic asserit. Etsi Superior possit audire integram confessionem, & ad id teneatur, si non est occupatus, si tamen nolit, & solum absoluat à reservatis, valet sacramentum. Et licet penitens tunc maneat absolutus ab omnibus peccatis, à reservatis directe, & indirectè à non reservatis, cum gratia data in illo Sacramento æquè excludat omnia peccata, tamen si vult sumere Eucharistiam, tenetur confiteri alia peccata non reservata alteri Confessori. non tamen isti confitenda peccata reservata Superiori confessa, cum iam sint subiecta clauibus Ecclesie, & directe absoluta. Ita ille qui citat Maiorem, & Gesonem; sed tu primam sententiam tene, licet vtramque probabilior esse doceat Ledesma in *summa, tom. 1. de sacram. P. enit. cap. 20. conclus. 3. dub. 4. fol. mibi 334.*

RESOL. XXIX.

An si quis confessus est omnia peccata reservata legitimo Superiori inualide tamen, vel ex defectu doloris, vel ex integritate, teneatur postea cum legitimo Superiore confiteri, vel sufficiat cum quocumque Confessario approbato?

Et an hoc procedat etiam in dictis peccatis confessis tempore Iubilæi?

Et an, quando quis confitetur bona fide in aliquo die septimanae Iubilæi casus reservatos, & postea non adimplet alia opera præcepta in Iubilæo, peccata illa manent reservata?

Et quid est dicendum de peccatis reservatis oblitis in illa confessione, an possint postea confiteri non habenti potestatem in reservata, etiamsi Iubilæum non lucratus fuerit? Ex part. 4. tract. 4. & Miscell. Resol. 124.

Alibi sup. in tr. 3. Resol. 50. §. Notandum est tamen & lege doctrina Resol. seq.

§. 1. **A**libi probabiliter docui, illa peccata non manere amplius reservata, & posse à quocumque Confessario approbato absolui; scio alicui displicuisse hanc sententiam, immeritò tamen, & ideo illam iterum doceo, & præter Doctores alibi à me citatos tenet nouissimè hanc sententiam è Societate Iesu Ludouicus Merantius in *D. Thom. tom. 3. tract. de penit. disp. 30. sect. 3. num. 1* Præpositus in *3. part. D. Thom. quest. 9. de reservatione casuum conscientie, dub. 4. num. 24.* & ante illos Petrus de Ochagauiia de *Sacram. tract. 12. de Confessione sacramentali quest. 22. num. 8.* vbi sic ait: Si quis expressè confiteatur omnes casus reservatos Sacerdoti habenti ad id iurisdictionem, vel concessam in gratiam sui, vel in gratiam penitentis, satisfacit omnino reservationi, etiamsi confessio ex alio capite nulla reddatur. Vnde talia peccata potest postea cuilibet Confessario confiteri. Patet, quia reservatio ad id ordinatur, vt penitens deferat peccata proprio Sacerdoti, & eius sententiam audiat, & penitentiam impositam acceptet;

sed hoc totum contingit, cum confessio ex aliquo capite reddatur nulla, vt supponimus; ergo tollitur omnino reservatio, & hæc conclusio etiam est vera, cum absolutio datur ratione potestatis delegatæ, quia satisficit fini reservationis. Ita ille qui tamen *num. 11.* obferat hanc doctrinam non esse veram, quando quis inualide confitetur peccata tempore Iubilæi, nam tunc nullo modo tollitur reservatio, quia tunc absolutio à peccatis reservatis conceditur per modum favoris, & cum ordine ad iustificationem animarum, vt media absolute à reservatis concedi cum hac conditione, vt penitens expiet animam à peccatis, & verè confiteatur vera ac salutari confessione.

2. Nota etiam hic obiter cum dicto Ochagauiia, & cum aliis Doctoribus, quos alibi citavi, quando quis confitetur bona fide in aliquo die septimanae casus reservatos, & postea non adimplet alia opera præcepta in Iubilæo, peccata illa non manere reservata; sed quid dicendum de peccatis reservatis oblitis in illa confessione, an possint postea confiteri non habenti potestatem in reservata, etiamsi Iubilæum non lucratus fuerit? Negatiue respondet Præpos. *vbi sup. num. 30.* licet pro contraria sententia citet Suarez in *3. part. tom. 4. disp. 31. sect. 4. num. 24.*

RESOL. XXX.

An confessio reservatorum inualida, si facta est Confessario habenti tantum facultatem delegatam tollat etiam reservationem?

Et an hoc omnino certum sit, quando peccatum est reservatum ob annexam censuram? Ex part. 8. tr. 7. & Miscell. Resol. 65.

§. 1. **S**uppono ea quæ alibi satis probavi peccata scienciter nulla, non manere amplius reservata; sed posse postea mutato proposito, & vero dolore concepto illa confiteri Confessario. Difficultas est in casu, quo confessio sic inualida facta sit Confessario habenti tantum delegatam potestatem. Respondet Filiius, *tract. 7. de Confess. cop. 10. num. 311.* peccata adhuc remanere reservata, vti sic habet; Nullo autem modo ita contingeret, quando confessio illa fieret delegato, qui non habet potestatem absolvendi nisi sacramentaliter: hoc enim ipso quod confessio non fuit valida, sequitur manere peccatum reservatum sicut antè.

2. Respondeo tamen probabile esse, quod etiam in hoc casu sit liber à reservatione. Et ratio est, quia Penitens videtur satisfecisse fini reservationis, finis enim reservationis est, vt Penitens, qui peccatum reservatum commisit, aperiat illud superiori, ab eoque debitam recipiat satisfactionem. Tum quia cum hoc tam multi DD. Asserant, & superiores non contradicant, videntur in eo consentire, & supplere iurisdictionem; in opinione enim probabili præsumitur superior supplere iurisdictionem. Et hoc omnino certum est quando peccatum est tantum reservatum ob annexam censuram, quia talis Confessarius ab hac potest absolvere etiam extra collationem Sacramenti. Ita Coninch de *Sacram. disp. 8. dub. 12. num. 92.* & alij.

RESOL. XXXI.

An Sacerdos, qui habet casus reservatos, à quibus præsens Confessarius illum non potest absolvere, possit consistere

De Aliquibus referuatis. Ref. XXXII. &c. 285

contritus sine praua confessione Sacrum confite-
re?

Et si talis Sacerdos habeat cum aliquo peccato referua-
to aliqua peccata non referuata, vel saltem alia pec-
cata venialia, teneatur confiteri omnia supra dicta
peccata venialia, & referuata, ut possit saltem ab il-
lis indirecè absolui?

Et quid est dicendum, si Sacerdos, qui habet peccatum
referuatum, habeat etiam facultatem ut possit illud
confiteri inferiori cum onere postea comparandi cor-
am Superiore, an possit omittere confessionem? Ex
part. 2. tr. 14. Ref. 65.

nis impedimenta, quia, ut ait Suarez tom. 4. disp. 31.
sect. 3. num. 6. & tom. 5. disp. 1. sect. 3. num. 9. excom-
municatio non irritat absolutionem, dum se tenet ex
parte recipientis.

3. At ego tunc probabiliter etiam putauì, non solum
ratione excommunicationis, sed etiam propter
solum peccatum referuatum potuisse consulentem
celebrare sine praua confessione. Et ita liberat peni-
tentes habentes casum referuatum à confessione
peccatorum, etiam non referuatorum, Richardus in
4. disp. 17. art. 2. quest. 8. ad 2. Adrianus quest. 4. de con-
fess. Durandus in 4. disp. 17. quest. 19. & nouissime
Syluius in addit. ad 3. p. D. Thomas, quest. 20. art. 2.
queritur 3. potest igitur in tali casu sacerdos, siue lai-
cus, sumere Eucharistiam, vel celebrare Missam sine
praua confessione cum Sacerdote inferiori, sed tan-
tum cum contritione, tanquam non habens copiam
Confessarij.

4. Dixi non solum ratione excommunicationis, quia
si peccatum referuatum habeat annexam excom-
municationem, tunc licet penitens habeat alia peccata
non referuata, non tenebitur illa confiteri sacerdoti
inferiori, sed poterit urgente necessitate sumere Eu-
charistiam eliciendo actum contritionis. Et ita docent
Valquez tom. 4. tract. de excomm. dub. 4. num. 8. §.
tertia ergo opinio. Syluius ubi supra. Megala in 1. p.
lib. 5. cap. 19. n. 7. in fine. Ledelma in summa tom. 1.
cap. 20. diffie. 2. Paludanus in 4. disp. 17. quest. 6. art.
1. corcl. 2. & 4. Syluest. ver. Excommunicatio 4.
num. 1. & verb. confess. 1. q. 3. cas. 5. & verb. confessor 3.
n. 12. Gabriel in 4. q. 1. art. 3. dub. 2. D. Antoninus p. 3.
tit. 14. cap. 19. §. 4. & alij. Ex quibus omnibus appa-
ret, penitentem habentem casum referuatum, etiam
cum excommunicatione, urgente necessitate ad cele-
brandum, vel communicandum, posse ut sibi magis li-
buerit vel expedierit, aut confiteri peccata non re-
feruata, seu simul referuata, & non referuata, vel
elicere actum contritionis, & sine praua confessione
celebrare, aut communicare.

doctrina Ref.
34. & alia
Ref. eius
prima not.

Sup. hoc in
§. 1. 3. & 4.
Ref. prateri-
ta, & in Ref.
seq. & in alius
eius prima
not.

Sup. cōtento
in hoc §. in
Ref. omnibus
& §§. cōtēis
& in annot. 1.
huius Ref.

§. 1. **N**egatiuè respondet Suarez ubi supra, &
Sotus in 4. disp. 17. q. 2. art. 5. putat enim eo
casu teneri talem Sacerdotem præmittere confes-
sionem omnium peccatorum, si habeat alia peccata mi-
nime referuata: & ita ab omnibus saltem indirecè
absolui, non autem tenetur hoc facere, si nulla habeat
peccata non referuata.

2. Sed Egidius de Coninch de Sacram. q. 80. art.
4. dub. 2. n. 21. etiam si talis Sacerdos habeat cum ali-
quo peccato referuato, tantum alia peccata venialia,
putat teneri confiteri omnia supra dicta peccata, venia-
lia, videlicet, & referuata, ut possit saltem ab illis in-
direcè absolui.

3. Aliqui verò contrariam sententiam absolūtè doc-
ent, quæ asserit in tali casu posse Sacerdotem, si
adest scandalum, celebrare, sine praua confessione,
quia eadem peccata bis confiteri graue onus videtur.
Ita Armill. ver. communicatio, §. 8. qui citat D. Antonium,
& Palud. Victoria in sum. num. 79. Syluius in
addit. ad 3. part. 9. 2. art. 2. dub. 3. §. 4. & Sancius sele-
ctis, disp. 32. n. 10.

4. Ego cum Fillucio tom. 1. tract. 4. cap. 8. n. 213.
probabilem, & tutam in praxi hanc sententiam esse
existimo.

5. Nota tamen, quòd Fillucius ibidem, existimat
etiam esse probabilem illam sententiam, quæ asserit,
quòd Sacerdos habens peccatum referuatum, possit
omittere confessionem, etiam si habuerit facultatem, ut
possit illud confiteri inferiori, sed cum onere postea
comparandi coram superiore.

RESOL. XXXIII.

An si non adsit Confessarius potens absoluerè à pecca-
tis referuatis, possit, qui illa habet, elicere tantum
contritione, sine vlla praua confessione Eucharistia
sumere?

Idem est dicendum de eo, qui habet excommunicatio-
nem referuata, urgente necessitate communicandi?

Et quid, si prater mortale ex cuius manifestatione peni-
tens timet damnium, non habet nisi venialia, an in
eo casu talis Sacerdos teneatur confiteri venialia ad
præceptum de præmittenda confessione sacramentali
ante Eucharistiam seruandum?

Idem est dicendum ad præceptam annuæ confessionis
implendum: Ex part. 9. tr. 3. Ref. 11.

§. 1. **N**egatiuè respondet Garcias in sum. Theol.
mor. tr. 3. difficul. 5. dub. 1. punct. 5. n. 96 &
segg Amicus Cur Theol. disp. 26. sect. 2. num. 14 sic as-
serit: [A Confessione non excusatur, qui habet Sa-
cerdotem à quo possit absolui à non referuatis, licet
directè absolui non possit à referuatis: nam, sicut in
tali casu tenetur tali Sacerdoti confiteri ad præcep-
tum annuæ Confessionis, quod est minus; ita ad
præceptum de præmittenda sacramentali confes-
sione peccati mortalis ante Eucharistiam, quod est ma-
ius. Eadem ratio est de illo, qui probabiliter timet
aliquid notabile damnium spirituale, aut temporale
se passurum ex Confessione alicuius peccati: nam
tunc tenetur confiteri reliqua eo duntaxat suppresso,
ex cuius manifestatione damnium timet: sicut

Sup. prima
diffie. huius
Ref. sup. in
Ref. 31. §. 1. 3.
& 4. & in Ref.
32. §. At ego,
& inf. in Ref.
seq. §. No. a-
dū & signat
§. Sed plus,
& inf. in hac
ipsum Ref.
§. Sed ego &
in Ref. 37.
§. 1. & sup.
in tr. 3. lege
doctrinam
Ref. 58. §.
in sed obiret

RESOL. XXXII.

Quidam habeat casum referuatum cum excommuni-
catione annexa, & urgente necessitate celebravit,
quæserunt, an in tali casu teneatur confiteri Sacer-
doti inferiori?

Idem est de laico, urgente necessitate ad communican-
dum?

Et quid in dicto casu, si penitens habeat aliqua pec-
cata non referuata, an teneatur illa confiteri Sacer-
doti inferiori? Ex part. 3. tractat. 4. Refol. 103.
alias 104.

§. 1. **A**liqui affirmatiuè responderunt, nam in ta-
li casu consulens tenebatur saltem confite-
ri peccata non referuata, vt docent Alexander p. 4.
q. 8. membr. 4. art. 5. §. 2. Soto lect. 1. c. de confessione,
& probabilem putat Fillucius tom. 1. tract. 4. cap. 7. n.
213. & licet necessariò in tali casu confitenda esse
omnia peccata, velut Vega in speculo curatorum tom.
1. cap. 11. n. 173. Chapeauilla tract. de cas. referuat. cap.
8. & alij.

2. Nec obstat, quòd peccatum referuatum habe-
bat annexam excommunicationem, nam in tali casu
etiam potest penitens confiteri peccata ex mente
Nauari cap. 9. num. 3. Couarruua in cap. alma ma-
ter. p. 1. §. 2. num. 5. Caietani in summa, ver. absolutio-